

Hvis ejendomsdatterselskabet ejes af en pensionskasse eller pensionsfond, der er undtaget fra skattepligt efter selskabsskatteoven eller fondsbeskatningsloven, vil ejendomsdatterselskabets indkomst være undtaget fra skattepligten efter selskabsskatteoven.

Det bestemmes, at en flerhed af skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, der udøver virksomhed på grundlag af fælles aftale, i denne relation anses for at udgøre ét selskab.

Hvis et ejendomsdatterselskab ejes fuldt ud af en sådan flerhed af livsforsikringsselskaber, pensionskasser og/eller pensionsfonde, skal indkomst, der i indkomståret er indtjent af ejendomsdatterselskabet, betragtes som indtjent af ejerne i forhold til den gennemsnitlige ejerandel.

Det vil sige, at hvis et livsforsikringsselskab og nogle pensionskasser, der udøver virksomhed på grundlag af fælles aftale, fuldt ud ejer et ejendomsdatterselskab, skal livsforsikringsselskabet medregne en til ejerandelen svarende del af datterselskabets indkomst ved opgørelsen af livsforsikringsselskabets skattepligtige indkomst, som var det indtjent af livsforsikringsselskabet. Skatten af den medregnede del af ejendomsdatterselskabets indkomst behandles som skat af livsforsikringsselskabets øvrige indkomst. Pensionskassernes andel af ejendomsdatterselskabets indkomst er undtaget fra skattepligten efter selskabsskatteoven ligesom pensionskassernes øvrige indkomst.

Udtrykket »at udøve virksomhed på grundlag af fælles aftale« er omtalt i bemærkningerne til pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 2 (L 93, folketingsåret 1999-2000, § 1, nr. 13):

Det hedder her bl.a.:

»Den fælles aftale kan være mundtlig eller skriftlig. Det er uden betydning, om aftalen betegner sig som aktionæroveňenskomst eller ikke.

Aftalen skal gælde det selskab, der med den fælles aftale anses som datterselskab for de selskaber, der indgår den fælles aftale. Aftalen behøver ikke at være specifik omkring hensigten om, hvordan selskabet i fællesskab skal drives. Aftalen skal dog på en eller anden måde være relevant for driften af selskabet. Fælles aftaler

mellem flere pensionskasser om f.eks. foretagelsen af helbredsrunderinger for personer, der optages i kasserne, er ikke nok.

Visse aktionæroveňenskomster indeholder bestemmelser om forkøbsret ved salg og bestemmelser om begrænsninger i pantsætningsadgangen. Sådanne bestemmelser medfører ikke i sig selv, at der udøves virksomhed på grundlag af en fælles aftale.

Hvis flere skattepligtige under ét udpeger bestyrelsesmedlemmer, er det et moment, der peger i retning af, at der drives virksomhed efter fælles aftale. Det taler også for fælles aftale, hvis en aktionæroveňenskomst generelt bestemmer, at flere skattepligtige stemmer under ét på generalforsamlingen efter fælles forudgående aftale.«

Det er en betingelse for anvendelse af den foreslåede bestemmelse, at ejendomsselskabet og livsforsikringsselskabet, pensionskassen henholdsvis pensionsfonden har samme regnskabsår. Bestemmelsen svarer til de regler, der gælder for sambeskatning efter selskabsskatteovens § 31.

Det foreslås, at underskud fra tiden, før ejendomsselskabet overgår til beskatning efter selskabsskatteovens § 3, stk. 10, skal kunne fremføres i medfør af ligningslovens § 15 i overskud af ejendomsselskabets virksomhed, dog at underskud i livsforsikringsselskabet og eventuelle andre ejendomsselskaber for det pågældende indkomstår skal fradrages først. Bestemmelsen svarer til de regler, der gælder ved begyndelse af sambeskatning efter selskabsskatteovens § 31, jf. vilkår 2.4. i TS-cirkulære 1999-46.

Ved beskatningen efter pensionsafkastbeskatningsloven beskattes livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pensionsfonde fortsat af formueafkastet af aktierne i ejendomsdatterselskabet.

Til nr. 27

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslagene i ændringsforslag nr. 23 og 24 om indsættelse af stk. 9 og 10.